

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **Bc. D. V.**, nar. X
bytem X
zastoupen JUDr. Pavlem Pechancem, Ph.D., advokátem
sídlem Masarykova 175, 763 26 Luhačovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.3.2020, č.j. KUZL 21898/2020, sp. zn. KUSP 6563/2020 ÚP-Pek

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 16. 4. 2020 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení, ze dne 19. 12. 2019, č. j. MMZL 181766/2019, a toto rozhodnutí bylo žalovaným potvrzeno.
2. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byl schválen stavební záměr na stavbu „Novostavba RD FF L.“ L. Z. na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. L. a stanoveny podmínky pro umístění a užívání stavby.

II. Podání účastníků

3. Žalobce v podané *žalobě* předně namítl, že stavební úřad, jakožto i odvolací správní orgán nesprávně posoudil plnou moc poskytnutou advokátovi, neboť generální plnou moc poskytnutou advokátovi nelze podřadit pod § 33 odst. 2 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a vyžadovat ověření podpisu zmocnitele. Podle žalobce je nutno generální plnou moc poskytnutou advokátovi podřadit pod § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu, což odpovídá závěrům poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu z let 2005 až 2016. K zastupování advokátem odkázal i na článek doc. JUDr. Pavla Matese, CSc. ze dne 6. 5. 2015 v Bulletinu advokacie. Zdůraznil, že advokátovi udělená plná moc nevyžadovala ověření a její předmět byl dostatečně přesně vymezen. I pro případ, že by plná moc ověření vyžadovala, nepovažoval žalobce postup správních orgánů za správný a v souladu § 8 odst. 2 správního řádu a § 4 odst. 1 správního řádu, neboť by bylo namístě, aby tuto skutečnost stavební úřad žalobci sdělil a na toto jej upozornil.
4. S ohledem na to namítl, že námitky podal včas a stavební úřad měl povinnost se s nimi v plném rozsahu vypořádat, avšak stavební úřad se ve svém rozhodnutí vypořádal jen s některými, a to pouze částečně a neúplně. Navíc právnímu zástupci žalobce nebylo doručeno rozhodnutí stavebního úřadu ani nyní napadané rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Podle žalobce došlo k chybnému vyhodnocení okruhu účastníků řízení, zkrácení procesních práv žalobce, nerespektování předložené plné moci, a tím k nezákonnému postupu.
5. V další části žaloby namítl absenci hodnocení námitek stavebním úřadem s tím, že rozhodnutí stavebního úřadu, jakožto i napadené rozhodnutí odvolacího správního orgánu je tak nepřezkoumatelné a nesplňuje náležitosti § 68 odst. 3 správního řádu.
6. Žalovaný ve svém *vyjádření k žalobě* k námitce chybného posouzení plné moci odkázal na napadené rozhodnutí. Ze správního spisu plyne, že žalobce v řízení ve věci předmětné stavby plnou moc nepředložil, a zastoupení namítl až v podaném odvolání, ke kterému však plnou moc také nepředložil, a po celou dobu žalobce jednal vlastním jménem samostatně. K plné moci ze dne 12. 3. 2019 uvedl, že byla předložena jako příloha žádosti o sdělení u stavebního úřadu dne 17. 6. 2019, avšak nyní posuzované řízení bylo zahájeno na základě žádosti dne 2. 10. 2019 a v něm žádnou plnou moc žalobce nepředložil. Žalovaný odkázal na závěr, že plnou moc udělenou advokátovi nelze považovat za plnou moc ve smyslu § 33 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. za plnou moc, ke které by stavební úřad

musel přihlížet bez dalšího, byla-li by mu předložena před zahájením řízení. K okruhu účastníku uvedl, že ověřil okruh vymezených účastníků v souladu s § 94k zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a že žalobce směřuje okruh účastníků se zastoupením, avšak zástupce účastníka řízení nelze považovat za samostatného účastníka řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nebyl v řízení zastoupen, bylo doručováno pouze žalobci. Oznámení o zahájení řízení, včetně výzvy k uplatnění námitek, bylo žalobci doručeno dne 27. 11. 2019, poslední den lhůty pro podání námitek v délce 15 dní ode dne doručení připadl na 12. 12. 2019 a námitky uplatněné žalobcem byly podány až dne 16. 12. 2019. V souladu s § 94m stavebního zákona se jednalo o námitky, ke kterým stavební úřad nepřihlíží, přesto stavební úřad zajistil vyjádření stavebníka k podaným námitkám a těmito se ve společném povolení zabýval.

7. K namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nevypořádání odvolacích námitek uvedl, že opožděně uplatněné námitky zaslal stavebníkovi k vyjádření a na základě podaného vyjádření se s námitkami uplatněnými žalobcem v řízení zabýval. Žalovaný v napadeném rozhodnutí provedl vlastní posouzení námitek uplatněných žalobcem na základě skutečností namítaných v odvolání. Žalovaný shodně se stavebním úřadem nedospěl k závěru, že by námitky uplatněné žalobcem v řízení před stavebním úřadem ani v odvolacím řízení byly důvodné. Žalovaný doplňuje, že námitky byly uplatněny v rozporu s koncentrací společného řízení až po uplynutí lhůty pro jejich uplatnění, proto je žalovaný i stavební úřad vypořádal z toho hlediska, zda nepoukazují na porušení kogentního ustanovení právního předpisu, jinak k nim v souladu s § 89 odst. 1 stavebního zákona nepřihlédl. Následně se ve stručnosti vyjádřil k námitce týkající se zásahu do ochranného pásma vodního díla.

III. Posouzení věci

8. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl za podmínek ustanovení § 76 s.ř.s.
9. V nyní projednávané věci jde primárně o posouzení plné moci ze dne 12. 3. 2019, kterou zmocnil žalobce zástupce JUDr. Pavla Pechance, Ph.D., a to následovně: „*Já níže podepsaný/á: Bc D. V., ..., zmocňuji JUDr. Pavla Pechance, Ph.D, advokáta ..., aby mě obhajoval, resp. ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony, přijímal doručované písemnosti, podával návrh a žádosti, uzavíral narovnání, vzdával se nároků, podával opravné prostředky nebo námitky a vzdával se jich, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal a jejich plnění potvrzoval, a to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci. Tuto plnou moc uděluji i v rozsahu práv i povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, zákoníku práce, občanského zákoníku, zákona o zvláštních řízeních soudních a zákona o obchodních korporacích k zastupování v jednání se stavebním úřadem a zastupování ve všech správních řízeních a jiných postupech dle stavebního zákona týkajících se nemovitostí pozemek parcela číslo XA, XB, XC, XD (součástí stavba č.p. X rodinný dům), XE, vše zapsáno na LV č. X pro obec Z. a k.ú. L., a to i jakožto z pozice sousedících pozemků, zejm. ve vztahu k pozemku parcela číslo X zapsáno na LV č. X pro obec Z. a k.ú. L. ...*“

10. Z doloženého spisového materiálu soud zjistil, že plná moc byla předložena jako příloha žádosti ze dne 14. 6. 2019 zasláné správnímu orgánu prvního stupně elektronickou poštou, jejímž obsahem byla žádost o sdělení stavebního úřadu, zda k pozemku parc. č. X v k. ú. L. probíhá stavební řízení, případně pod jakou spisovou značkou. Dále z něho plyne, že společné řízení pro dotčenou stavbu bylo zahájeno na základě žádosti stavebníků dne 2. 10. 2019 a ve společném řízení plná moc opětovně předložena nebyla. Zároveň není sporné, že žalobce byl v oznámení o zahájení řízení ze dne 14. 11. 2019 poučen, že je-li v řízení zastupován, má jeho zástupce předložit plnou moc. Z obsahu správního spisu dále plyne, že žalobce v řízení před stavebním úřadem vystupoval samostatně a nenamítal, že je v řízení zastoupen advokátem. Ve shodě se žalovaným soud konstatuje, že tuto skutečnost sdělil až v podaném odvolání, avšak ani k tomuto podání plnou moc nepředložil, pouze deklaroval, že plná moc byla stavebnímu úřadu zaslána spolu se žádostí o informace ze dne 14. 6. 2019.
11. Podle ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu zmocnění může být uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.
12. Z citovaného ustanovení jasně vyplývá, že správní řád zná plnou moc pro neurčitý počet řízení, nicméně pro tuto plnou moc fixuje specifické požadavky, které musí být vždy splněny. Pokud jsou tyto náležitosti plné moci naplněny, jedná se o tzv. *prezidiální plnou moc*, jejímž obsahem pak je projev vůle zmocnitele, kterým podle citovaného ustanovení udělí zmocněnci plnou moc pro zastupování ve všech řízeních, která budou v jeho věcech u příslušného správního orgánu zahájena (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 7 As 86/2015-22).
13. Od prezidiální plné moci je nutné odlišovat tzv. *generální plnou moc*, která, jakkoliv se na první pohled může jevit jako plná moc pro neurčitý počet řízení, nesplňuje náležitosti, které jsou pro prezidiální plnou moc stanoveny v ustanovení § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu.
14. Žalobce při hodnocení plné moci vychází z konceptu generální plné moci, ze kterého dovozuje, že plná moc uplatněná u stavebního úřadu v souvislosti se žádostí ze dne 14. 6. 2019 před zahájením společného řízení následně platí i pro společné řízení, resp. pro řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Soud se se žalobcem shoduje, že předmětná plná moc je svým obsahem obecnou generální plnou mocí, která vyjadřuje vůli žalobce nechat se zastupovat v plné moci uvedeným zplnomocněným zástupcem, a zároveň se shoduje se žalobcem i v odkaze na stanovisko Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, závěr č. 113 ze dne 10. 4. 2012, dle kterého se v případě generální plné moci udělené advokátovi jedná ve spojení s ustanoveními zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, o plnou moc ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu, tedy zastoupení na základě zvláštního zákona. Stejně tak se soud shoduje se žalobcem v tom, že plná moc udělená advokátovi nevyžaduje ověření.

15. Soud se však již neshoduje se žalobcem v tom, že by správní orgány ve věci postupovaly v rozporu se zákonem.
16. V rámci odvolání žalobce uvedl, že jeho námitky nebyly opožděné, neboť v důsledku nerespektování plné moci mu nemohla uběhnout lhůta pro podání námitek. Žalobce namítl, že si pro řízení, ve kterém byla vydána napadená rozhodnutí, řádně zvolil zástupce, a to plnou mocí ze dne 12. 6. 2019.
17. Soud ze správního spisu (jak je uvedeno výše) zcela jednoznačně zjistil, že správní řízení, v němž došlo k vydání napadených rozhodnutí, bylo zahájeno až dne 2. 10. 2019, tedy cca čtyři měsíce poté, co žalobce zplnomocnil JUDr. Pechance ke svému zastupování. Pokud se žalobce domnívá, že měl být zastupován v řízení o vydání společného povolení na základě plné moci ze dne 12. 6. 2019, tak zaměňuje zastoupení na základě generální a prezidiální plné moci.
18. Vztah vyplývající z plné moci je vztahem soukromoprávním, jehož obsahem je mimo jiné právo zástupce zastupovat zastoupeného v dohodnutém rozsahu (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 1. 2003, sp. zn. I. ÚS 433/01, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2004, č. j. 5 Afs 16/2004 - 60, č. 437/2005 Sb. NSS, rozsudek ze dne 31. 1. 2007, č. j. 7 As 44/2006 - 61, nebo rozsudek ze dne 19. 8. 2011, č. j. 5 Afs 63/2010 - 64).
19. Zánik plné moci dle ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu je v případě plných mocí sub písm. a) a b) dán naplněním rozsahu zmocnění (úkon, skupina úkonů, část řízení, řízení), v případě prezidiální plné moci na základě úkonu zmocnitele nebo zmocněnce a v případě plné moci na základě jiného zákona splněním podmínek toho kterého předpisu.
20. Pokud soud dovodil, že se v dané věci jedná o plnou moc dle ustanovení § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu, tak k jejímu zániku dochází na základě jiných právních předpisů, tj. způsoby uvedenými v občanském zákoníku, dle kterého je dohoda o zastoupení uzavírána.
21. Podle ustanovení § 448 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, zmocnění zanikne vykonáním právního jednání, na které bylo zastoupení omezeno; zmocnění zanikne i v případě, že je zmocnitel odvolá nebo zmocněnec vypoví. Zemře-li zmocněnec nebo zmocnitel, nebo je-li některým z nich právnická osoba a zanikne-li, zanikne i zmocnění, ledaže bylo ujednáno něco jiného.
22. Podle ustanovení § 28 odst. 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, nevyplývá-li z plné moci něco jiného, plná moc zaniká dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo skončeno řízení, pro něž byla udělena.
23. V případech generálních plných mocí udělených např. v soudním řízení, zaniká platnost plné moci právní mocí rozhodnutí ve věci samé. Obdobně to dovodil Nejvyšší správní soud pro daňové řízení a uplatnění generální plné moci u správce daně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2017, č. j. 4 Afs 182/2016-18, např. závěr „*V této věci je uvedený názor třeba doplnit jen o skutečnost, že stejně tak nelze mít plnou moc za uplatněnou u příslušného správce daně, byla-li uplatněna sice u příslušného odvolacího orgánu,*

avšak v jiném řízení a v době, kdy ještě nebylo uzavřeno řízení v prvním stupni a nebylo tak ani jasné, zda vůbec nějaké odvolání bude podáno.“).

24. Soud nevidí žádný důvod, proč by v případě generální plné moci prokazující dohodu o zastoupení uzavřenou na základě zákona o advokacii a občanského zákoníku mělo být postupováno před správními orgány jinak. Generální plná moc sice umožňuje advokátovi zastupovat klienta před různými orgány, nebo ve vztahu k různým osobám, jak ostatně vyplývá i z předmětné plné moci opravňující JUDr. Pechance k zastupování např. v trestním řízení, avšak ani ze spojení § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu se zákonem o advokacii nevyplývá, že by před správním orgánem jednou uplatněná plná moc znamenala zastupování v neomezeném počtu řízení téhož účastníka řízení před tímž správním orgánem, která budou zahájena v budoucnu, byť by byla spojena věcně např. (jako v nyní posuzované věci) s určitými v plné moci specifikovanými pozemky. Jinými slovy generální plná moc advokáta uplatněná spolu s určitým úkonem v probíhajícím (nebo zahajovaném) řízení se vyčerpá s koncem řízení, ve kterém je uplatněna, *in concerto* plná moc udělená JUDr. Pechancovi dne 12. 6. 2019 a prezentovaná správnímu orgánu prvního stupně dne 14. 6. 2019 se vyčerpala odpovědí na dotaz žalobce ze dne 14. 6. 2019.
25. Vlastnost plné moci umožňující zastupování klienta v neomezeném počtu řízení před tímž správním orgánem je totiž jednoznačně spojena pouze s prezidiální plnou mocí § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, pro kterou stanoví správní řád vyšší formální požadavky, které plná moc ze dne 12. 6. 2019 nesplňuje.
26. Soudu je zároveň znám rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2021, č. j. 3 As 163/2019-34, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval mimo jiné problematikou zastupování v navazujících řízeních (tehdy zastupování v rámci cenové kontroly a následně zastupování v řízení o správním deliktu), a má za to, že podmínky pro jednání s JUDr. Pechancem jako zástupcem žalobce ve společném řízení nebyly splněny ani při zohlednění závěrů Nejvyššího správního soudu v citovaném rozsudku. Stejně jako v uvedeném případě byla i v Nejvyšším správním soudem posuzované věci předložena plná moc pouze v rámci cenové kontroly, nikoliv v navazujícím řízení o správním deliktu, a jak uvedl Nejvyšší správní soud: „[25] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že správní orgán I. stupně nemohl v rámci řízení o správním deliktu, tedy již při jeho zahajování, automaticky předpokládat, že je v něm žalobkyně zastoupena tímž zástupcem, který ji zastupoval v rámci předcházející cenové kontroly, respektive že je vůbec zastoupena. Toto pochybení správního orgánu I. stupně ostatně do určité míry stěžovatel v kasační stížnosti připouští. Jak správně dovodil krajský soud, **správní orgán I. stupně mohl**, a to ještě před tím, než prostřednictvím advokáta Mgr. M. N. žalobkyni zaslal oznámení o zahájení řízení o správním deliktu, **ověřit, zda žalobkyně bude daným advokátem skutečně zastupována i v rámci daného řízení, a to typicky výzvou k předložení plné moci**. Nejvyšší správní soud však současně shledal důvodnou kasační argumentaci stěžovatele, že byť se tak nestalo, byly veškeré pochybnosti o zastoupení žalobkyně rozptýleny. Není přitom rozhodující, že dotčený advokát přiložil k odvolání plnou moc, která mu byla udělena ještě před tím, než bylo řízení o správním deliktu 3 As 163/2019 zahájeno. Danou plnou moc ze dne 12. 7. 2016 správní orgán I. stupně zjevně ani při zahájení řízení o správním deliktu ani v jeho průběhu k dispozici neměl. **Jakékoliv pochybnosti o existenci zastoupení však byly rozptýleny faktickým postupem dotčeného advokáta a žalobkyně v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně.**

27. [26] *Vztah mezi zmocnitelem a zmocněncem je právním vztahem založeným nikoliv plnou mocí, nýbrž smlouvou o zastupování. Plná moc je „pouhým“ průkazem, který osvědčuje existenci zmocnění ve vztahu ke třetím osobám či orgánům veřejné správy, se kterými zmocněnec jedná (viz § 33 odst. 1 věta druhá správního řádu; k tomu srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 26. 11. 2019, č. j. 4 As 26/2018-23, či další rozhodnutí v něm citovaná; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).*
28. [27] *Nejvyšší správní soud sdílí náhled stěžovatele, že v posuzované věci byl úmysl žalobkyně (zmocnitelky), být v řízení o správním deliktu, již v rámci řízení před správním orgánem I. stupně, zastoupena advokátem Mgr. M. N. (zmocněncem), jednoznačně ve vztahu k danému správnímu orgánu stvrzen a deklarován navenek jejich postupem.“*
29. I při posouzení věci v intencích citovaného rozhodnutí a při posouzení plné moci s ohledem na deklarovanou vůli žalobce být zastoupen JUDr. Pechancem v neomezeném počtu řízení nelze dospět k závěru, že byl žalobce ve společném řízení JUDr. Pechancem zastoupen. Je nepochybné, že plná moc ze dne 12. 6. 2019 nesplňuje formální náležitosti plné moci dle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Ve smyslu citovaného rozhodnutí by musely být pochybnosti o zastoupení alespoň rozptýleny faktickým postupem zástupce a zastoupeného, k čemuž v souzené věci nedošlo. Žalobce byl vyzván k doložení plné moci, kdykoliv v průběhu řízení mohl JUDr. Pechanec plnit úkony zástupce žalobce, k tomu však v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně nedošlo a ten tak mohl legitimně očekávat, že žalobce v řízení nebyl zastoupen. Dokonce i samotné odvolání podal žalobce sám, nikoliv prostřednictvím právního zástupce, resp. prostřednictvím JUDr. Pechance, tedy ani v řízení o odvolání nečinil tvrzený zástupce žalobce žádné procesní úkony jménem žalobce.
30. Soud s ohledem na shora uvedené dospěl proto k závěru, že žalobce nebyl v řízení před správním orgánem prvního stupně zastoupen a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo řádně doručováno pouze žalobci. Totéž platí i pro odvolací řízení.
31. Pokud jde o námitku chybného vyhodnocení okruhu účastníků řízení, tak ta, stejně jako ostatní, není důvodná. Stanovení okruhu účastníků není závislé na tom, zda je některý z (byť potenciálních) účastníků zastoupen. Skutečnosti, od kterých se odvíjí účastenství v řízení, jsou stanoveny zákonem a sám žalobce nenamítá, že by s ním nebylo jednáno jako s účastníkem. Otázka hodnocení plné moci a zastoupení žalobce ve společném řízení nemá vliv na to, zda byl správně stanoven okruh účastníků.
32. S uvedeným souvisí i hodnocení včasnosti uplatnění námitek. Žalobce byl vyhodnocen jako účastník společného řízení. Ze správního spisu plyne, že oznámení o zahájení řízení, včetně výzvy k uplatnění námitek bylo žalobci řádně doručeno dne 27. 11. 2019, poslední den lhůty pro podání námitek v délce 15 dní ode dne doručení připadl na 12. 12. 2019 a námitky byly žalobcem podány až dne 16. 12. 2019. Ze správního spisu mimo jakoukoliv pochybnost vyplývá, že námitky žalobce byly podány opožděně.
33. V další části žaloby namítl absenci hodnocení námitek stavebním úřadem s tím, že rozhodnutí stavebního úřadu, jakožto i napadené rozhodnutí odvolacího správního orgánu je tak nepřezkoumatelné a nesplňuje náležitosti § 68 odst. 3 správního řádu.

34. Podle § 94m odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení řízení nejméně 15 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. **Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námitky mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto.** V případech záměrů umisťovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, nařídí stavební úřad veřejné ústní jednání vždy.
35. V případě koncentrace námitek ve stavebním právu se rozlišuje mezi koncentrací časovou a koncentrací věcnou (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Ao 4/2008-110) a v případě koncentrace námitek dle § 94m odst. 1 stavebního zákona se jedná o koncentraci časovou, která spočívá ve stanovení okamžiku, do něhož musí být námitka uplatněna, přičemž k později uplatněným námitkám se nepřihlíží.
36. Jak soud výše uvedl, námitky žalobce správní orgány vyhodnotily správně jako opožděné. K opožděným námitkám nebyly správní orgány povinny přihlížet, tudíž nebyly o nich povinny ani rozhodovat. Pokud správní orgány vyhodnotily souvislosti s porušením kongentních ustanovení stavebního zákona, poskytly žalobci odpovídající ochranu jeho práv. S ohledem na opožděnost námitek neměl žalobce právo na vypořádání svých námitek, natož v úplnosti způsobem, kterého se domáhal jak v odvolání, tak i v žalobě. Konkrétní porušení kogentních ustanovení, ke kterým by měl žalovaný přihlédnout, žalobce nenamítal.
37. Napadené rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu prvního stupně soud proto nepovažuje za nepřezkoumatelné, pokud se správní orgány nezabývaly, resp. zabývaly pouze částečně námitkami, které byly podány opožděně, tudíž ani tato námitka, resp. celá související část žaloby není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

38. Po celkovém hodnocení všech tří žalobních bodů dospěl soud k závěru, že žádný z nich není důvodný a rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
39. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační

stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. ledna 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu